

ஈமானின் சீற்புகள்

1. தீந்த ஈமான் மட்டுமே நற்செயல்கள் அனைத்தும் அல்லாஹ்வால் ஏற்றுக்கொள் எப்படுவதற்கான அடிப்படையாக இருக்கும்.

இறைத்தூதர் ﷺ அவர்களுடைய காலத்து ஒரு நிகழ்வினால் இது மிகவும் தெளிவாகின்றது. அவர்கள் ﷺ பத்ரு போருக்காகச் சென்றுகொண்டிருந்தார்கள். வழியில் ஹர்துல் வபரஹ் என்ற இடத்தில் ஒரு இணைவைப் பாளன் அவரை ﷺ சந்தித்தான், அவன் வீரமுடையவனாகவும் துணிவும் தெரியமும் உடையவனாகவும் இருந்தான். அவனைப் பார்த்து நபித் தோழர்கள் மகிழ்ச்சியடைந்தனர். அவன் கூறினான், நானும் உங்களுடன் ஜிஹாதில் கலந்து கொள்வதற்காகவும் உங்களுடன் சேர்ந்து பிரச்சினையை எதிர்கொள்வதற்காகவும் வந்துள்ளேன். அவனைப்பார்த்து இறைத்தூதர் ﷺ அவர்கள் கேட்டார்கள், நீ அல்லாஹ்வின்மீதும் அவனுடைய தூதர்மீதும் ஈமான் கொண்டுள்ளாயா? அவன் கூறினான், இவ்வை, அவர்கள் ﷺ கூறி னார்கள், சென்று விடு, நான் எந்த இணைவைப்பாளனுடைய உதவியும் ஏற்படுவில்லை. (ஹஜ்ரத் ஆயிஷா (ர) அவர்கள் கூறுகிறார்கள்) அவன் சென்றுவிட்டான். பிறகு, நாங்கள் ஒரு மரத்தினடியில் இருந்தபோது மீண்டும் வந்து முன்பு கூறியதுபோன்றே தன்னுடைய விருப்பத்தைத் தெரிவித்தான். அதற்கு அவர்கள் ﷺ முன்பு கூறியதுபோன்று அதே பதிலைக் கூறி னார்கள், சென்றுவிடு, நான் எந்த இணைவைப்பாளனுடைய உதவியும் ஏற்படுவில்லை. இவ்விதமாக அவன் மீண்டும் அல்பைதா என்ற இடத்தில் திரும்பிவந்து தன்னுடைய விருப்பத்தைத் தெரிவித்தான். அதற்கு இறைத்தூதர் ﷺ அவர்கள் அவனிடம் நீ அல்லாஹ்வின்மீதும் அவனுடைய தூதர்மீதும் ஈமான் கொண்டுள்ளாயா? என்று கேட்டபோது, அவன் கூறினான், ஆம். அப்போது அவர்கள் ﷺ கூறினார்கள், சரி, நீங்களும் எங்களுடன் செல்லலாம்.

خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قِبْلَةَ بَدْرٍ، فَلَمَّا كَانَ بِحَرَّةِ الْوَبَرَةِ أَدْرَكَهُ رَجُلٌ فَدْ كَانَ يُذْكُرُ مِنْهُ
جُزْءًا وَنَجْدَةً، فَفَرَّخَ أَصْحَابُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حِينَ رَأَوْهُ، فَلَمَّا أَدْرَكَهُ قَالَ لِرَسُولِ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: حِنْتُ لَا تَبْعَكَ، وَأَصِيبَ مَعَكَ، قَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «تُؤْمِنُ
بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ؟» قَالَ: لَا، قَالَ: «فَارْجِعْ، فَلَنْ أَسْتَعِنَ بِمُشْرِكٍ»، قَالَتْ: ثُمَّ مَضَى حَتَّى إِذَا كَنَّا بِالشَّجَرَةِ
أَدْرَكَهُ الرَّجُلُ، فَقَالَ لَهُ كَمَا قَالَ أَوَّلَ مَرَّةً، فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَمَا قَالَ أَوَّلَ مَرَّةً، قَالَ:
«فَارْجِعْ، فَلَنْ أَسْتَعِنَ بِمُشْرِكٍ»، قَالَ: ثُمَّ رَجَعَ فَادْرَكَهُ بِالْبَيْدَاءِ، فَقَالَ لَهُ كَمَا قَالَ أَوَّلَ مَرَّةً: «تُؤْمِنُ
بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ؟» قَالَ: نَعَمْ، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «فَانْطَلِقْ» (مسلم)

அல்லாஹ் தஆலா கூறுகிறான்:

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الظَّنِيلَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَئِكَ يَدْحُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا

يُطْلَمُونَ نَقِيرًا ﴿١٢٤﴾ (النساء: 124)

பொருள்: மேலும், நற்செயல்களைப் புரிவோர், அவர்கள் ஆணாயினும் பெண்ணாயினும்சரி இறைநம்பிக்கை கொண்டவர்களாக இருப்பின் அவர்கள்தான் சுவனத்தில் நுழைவார்கள், மேலும், இம்மியளவும் அவர்கள் அந்தி இழைக்கப்படமாட்டார்கள் (அந்திசா: 124). மற்றொரு இடத்தில் கூறுகிறான்:

وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَى لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا ﴿١٩﴾ (الإسراء: 19)

பொருள்: மேலும், இறைநம்பிக்கை கொண்டவராய் இருக்கும் நிலையில் யார் மறுமையை விரும்புகின்றாரோ, அத்தகைய ஒவ்வொருவரின் முயற்சி யும் மதிக்கக்கூடியதாகவே இருக்கும் (அல் இஸ்ரா: 19).

2. ஈமான் என்பது நாவினால் மட்டும் உச்சரிப்பதன் பொருள்ளல்:

மதீனாவில் நயவஞ்சகர்களின் தலைவர்களான அப்துல்லாஹ் பின் உபை பின் சஹல் எப்போது இறைத்தூதர் ﷺ அவர்களிடம் வந்தாலும் அவர்களுக்கு முன்பாக அவரை அதிகமாகவே குழ்வான் மற்றும் தன்னுடைய ஈமானைப்பற்றி அளவிக்கு அதிகமாகவே கூறிக்கொள்வான், அத்துடன் இறைத்தூதர் ﷺ அவர்களைப் பின்பற்றி நடப்பதாகப் பெருமையுடன் கூறுவான். ஆனால், இவையனைத்தும் வாயினால் கூறும் வெற்றுச்சொற்களாகவே இருக்கும். ஏனெனில், அவன் அவர்களுடைய ﷺ சபையிலிருந்து வெளியில் சென்றவுடனேயே அவர்களைப்பற்றிக் குறைகூற ஆரம்பித்து விடுவான். மக்களுடைய மனதில் குழப்பத்தை ஏற்படுத்தி ஒருபோதும் அவரைப் ﷺ பின்பற்றாதீர்கள் என்று கூறுவான். இவனும் இவனுடைய கூட்டத்தினரும் வாயால் மட்டும் ஈமான் கொண்டுள்ளவர்களாகவும் தங்களுடைய இஸ்லாமியப்பற்று மற்றும் இறைத்தூதர் ﷺ அவர்களைப் பின்பற்று வதாக வெளிப்படுத்திக்கொண்டு உண்மையில் மனதாரநிராகரிப்பவர் களாகவே இருந்தனர். இவர்கள் உள்ளத்தால் அல்லாஹ், இறைத்தூதர் ﷺ மற்றும் ஈமான் கொண்டவர்களின் விரோதிகளாகவே இருந்து வந்தனர். இவர்களைப்பற்றியே அல்லாஹ் தஆலா தன்னுடைய மறையில் கூறுகின்றான்:

إِنَّ الْمُنْفِقِينَ فِي الدَّارِ الْأَسْفَلِ مِنَ الْأَنَارِ وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا ﴿١٤٥﴾ (النساء: 145)

பொருள்: நிச்சயம் நயவஞ்சகர்கள் நரகத்தின் அடித்தளத்தின் இறுதிக்கே செல்வார்கள், அவர்களுக்கு உதவி செய்வோர் எவரையும் நீர் காணமாட்ட மர். (அந்நிசா: 145). இதுபோன்றே மேலும் கூறுகின்றான்:

إِذَا جَاءَكُمْ مُّنْتَفِقُونَ قَالُوا نَشْهُدُ إِنَّكُمْ رَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكُمْ رَسُولُهُ، وَاللَّهُ يَشْهُدُ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ

لَكِنْدُورْن (المنافقون: ١) ١

பொருள்: நபியே, இந்த நயவஞ்சகர்கள் உம்மிடம் வரும்போது கூறுகின் றனர், நிச்சயம் நீர் அல்லாஹ் வின் தூதராவீர் என நாங்கள் சாட்சியம் அளிக்கிறோம், நிச்சயம் நீர் அவனுடைய தூதர்தாம் என்பதை அல்லாஹ் நன்கறிவான். ஆனால், இந்த நயவஞ்சகர்கள் நிச்சயம் பொய்யர்கள் என்பதற்கு அல்லாஹ் சாட்சியம் அளிக்கின்றான் (அல் முனாஃபிஃகூன்:1)

3. ஈமான் நற்செயல்களைச் செய்யத் தூண்டுகின்றது மேலும் மிக அதிகமாகவே நற்காரியங்களைச் செய்யவும் உள்குவிக்கின்றது;

சமானும் நற்காரியங்களும் இரட்டையர்களைப்போன்றவை. ஒரே நாணயத்தின் இரு பக்கங்கள். ஆகவேதான், அல்லாஹ் தஆலா திருக்கிருக்கும் ஆனில் இவ்விரண்டைப்பற்றியும் ஒன்றாகவே 60 இடங்களில் எடுத்துக் கூறியுள்ளன. நற்காரியங்களைப் புரிவதினால் சமான் முழுமையை வதைப் போன்றே அவை உண்மையான சமானின் ஆதாரமாகவும் திகழ்கின்றன. இறைத்தூதர் அவர்கள் கூறுகிறார்கள்:

إِذَا رَأَيْتُمُ الرَّجُلَ يَتَعَاهِدُ الْمَسْجِدَ فَاشْهُدُوا لَهُ بِالْإِيمَانِ

பொருள்: நீங்கள் ஒரு மனிதரைத் தொடர்ந்து பேணுதலுடன் பள்ளிவாச ஆக்குச் செல்வதைக்கண்டால் அவர் சமானுடையவர் என்று சாட்சி கூறுங் கள் (திர்மதி).

மது அருந்துவது தடுக்கப்பட்ட நிகழ்வும் ஒரு மிகவும் சிறந்த அணுகுமுறையாகும். இறைத்தூதர் ஸ்ரீ அவர்களுடைய தோழர்களும் அறியாமை காலத் தின் சமூகங்களில் பிறந்து வளர்ந்தவர்களே என்ற வகையில் அவர்களி டையே மது அருந்துவது, மற்றவர்களுக்கு அளிப்பது ஒரு பொதுவான வழக் கமாகவே இருந்து வந்தது. அவர்கள் மதுவிற்கு அடிமையானவர்களாகவே இருந்தனர். மது அவர்களுடைய இயல்புகளின் பகுதியாகவே ஆகிவிட்டது. மது ஹராமாக்கப்பட்டு அதற்கான இறைவன் கட்டளை வஹியாக அருளப் கப்பட்டது:

يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْحَمْرَ وَالْمَبِيرَ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَذْلَمُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَنِ فَاجْتَبِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

(المائدة: ٩٠) ٩٠

பொருள்: இறைநம்பிக்கை கொண்டவர்களே, மது, சூதாட்டம், பலி பீடங் கள், சூறி பார்க்கும் அம்புகள் ஆகியவை அருவருக்கத்தக்க ஷஷ்தானியச் செயல்களாகும். அவற்றைத் தவிர்த்துக்கொள்ளுங்கள், அதன் மூலம் நீங்கள் வெற்றி பெறலாம் (அல் மாயிதா: 90)

(٩١) ﴿الْمَانِدَةُ﴾ فَهَلْ أَنْتُ مُنْهَوْنَ

பொருள்: இதற்குப் பிறகாவது நீங்கள் இவற்றைத் தவிர்த்துக்கொள்வீர்களா? (அல் மாயிதா: 91).

நபித்தோழர்கள் இந்த வசனங்களைக்கேட்டவுடன் மது பரிமாரப்பட்ட குவளைகளை உடைத்து நொறுக்கினர், அருந்துவதற்காக தங்கள் உதடுகள் வரையில் சென்ற அந்தக் குவளைகளை ஏந்தியக் கைகளை விலக்கிக் கொண்டனர். இதுவே, அல்லாஹ் மற்றும் அவனுடைய தூதருக்குக் கீழ்ப் படிவதற்கான ஒரு உயர்ந்த முன்மாதிரியாகும். ஹராமாக்கப்பட்டது என் பதைக் கேட்டறிந்தவுடன் அனைவரும் தத்தம் வீடுகளுக்கு விரைந்துசென்று அங்கே பத்திரமாகப் பாதுகாக்கப்பட்டு வைத்திருந்த மதுவகைகள் அனைத் தையும் தெருக்களிலும் கால்வாய்களிலும் பாய்ந்தோடச் செய்துவிட்டனர். பல நாட்கள் வரையிலும் அதன் நாற்றம் மதீனா நகரம் முழுவதும் பரவியிருந்தது. இதுதான் இன்றைய மிகப்பெரிய நாடுகளும் அமல்படுத்த முடியாது தவிக்கும் ஈமானின் அந்த அற்புதச் சாதனையாகும். மதுவிலக் கிற்கான எண்ணற்ற திட்டங்கள் செயல்படுத்தப்படுகின்றன, அதற்காக மிகப் பெருமளவில் பணமும் செலவிடப்பட்டுள்ளது, இருப்பினும், அனைத்துத் திட்டங்களும் தோல்வியையே கண்டுள்ளன, மக்கள் மதுவிற்கு அடிமையாவதை யாராலும் கட்டுப்படுத்தமுடியவில்லை.

4. ஈமான் பாவக்காரியங்களின் வேறுக்கும் யூதமாகும், அவற்றைக் குறைத்துக் கொள்வதற்கான காரணமாக அமைகிறது:

�மானின் ஒரு சிறப்பு என்னவெனில், இது மனிதனை பாவச்செயல்களி லிருந்து விலக்கி வைக்கிறது. எந்த அளவிற்கு ஒருவருடைய ஈமானில் முன் னேற்றம் ஏற்படுகின்றதோ அந்த அளவிற்குப் பாவச்செயல்களில் குறைவு ஏற்பட்டுக்கொண்டே இருக்கும். ஈமான் மற்றும் பாவச்செயல்களுக்கி டையே ஒரு இயல்பான இடைவெளி இருக்கின்றது. அதுபோன்றே, ஈமான் மற்றும் நற்காரியங்களுக்கிடையே ஒரு ஈர்ப்புச் சக்தி உள்ளது. ஈமானின் சக்தி பாவச்செயல்கள் மற்றும் மாறு செய்வதற்கான தூண்டுதல்களின் வேரை அறுத்துவிடுகின்றது. தொடர்ந்து பாவங்களைச் செய்துகொண்டிருப்பவ னுடைய மன நிலையில், இத்தனை பாவங்களைச் செய்துவிட்டுள்ள நிலையில் என்னிடத்தில் ஈமான் எவ்வாறு இருக்கமுடியும் என்ற ஒரு சந்தேகம் ஏற்பட்டுவிடுகின்றது, உண்மையில் இவ்விதமானசிந்தனைமற்றும் உணர்வு

தவறானது. பாவங்கள் ஈமானை முழுமையாக அழித்துவிடுவதில்லை, ஆனால், அதனை நிச்சயம் பலவீனமானதாக ஆக்கிவிடுகின்றன. பாவச் செயல்களைப் புரிபவன் தன்னுடைய மனதில் உறுதிப்பூண்டுகொள்வானேயானால், அவன் தன்னுடைய ஈமானை வலுவானதக ஆக்கும் வழிவகை களை மேற்கொள்வானேயானால், படிப்படியாக தன்னை பாவச்செயல் களின் பிடியிவிருந்து விடுவித்துக்கொண்டு சீரான வாழ்க்கையைப் பெற முடியும்.

ஒரு சம்பவம் கூறப்படுகின்றது, மூன்று பேர் பிரயாணம் செய்துகொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் இரவு தங்குவதற்காக இடத்தைத் தேடிக்கொண்டிருந்தார்கள், இறுதியில் ஒரு குகையில் சென்றடைந்தார்கள். திடீரென ஒரு பாறை உருண்டு வந்து அக்குகையின் நுழைவாயில்மீது விழுந்து அதனை முடிவிட்டது. அவர்கள் மிகவும் கவலையடைந்தார்கள், ஏனெனில், குகையிலிருந்து வெளிவருவதற்கான வாய்ப்பே இல்லாதுபோயிற்று. இந்த இக்கட்டான நிலையில், அல்லாஹ் வின் உதவியைத்தவிர வேறு எந்த வழியும் இருக்கவில்லை. ஆகவே, அவர்கள் செய்த நற்காரியங்களின் பொருட்டாக அல்லாஹ் விடமே உதவி நாடுவேண்டும் என்று கருதினார்கள். அவர்களில் ஒருவன் எழுந்து நின்று தான் அல்லாஹ் வின் திருப் பொருத்தத்திற்காகவே செய்த நற்செயலைக்கூறி துஆு கேட்டான். இதன் காரணமாக அந்தப் பாறை சற்றே நகர்ந்தது, இருப்பினும், வழி மூடப் பட்டே இருந்தது. இரண்டாவது மனிதனும் அவ்வாறே துஆு கேட்டான். பாறை சற்று மேலும் நகர்ந்தது, அதன்பின் மூன்றாவது மனிதனும் அல்லாஹ் விடம் துஆு கேட்கலாணான், கூறினான், அல்லாஹ் வே, நீ அறி வாய், என்னுடைய சிற்றன்னையின் மகள் ஒருவள் இருந்தாள், நான் அவளை மிகவும் விரும்பினேன். ஒரு முறை அவளுடன் உறவுகொள்ள நினைத்து அதற்காக பல வகையில் முயன்றேன், ஆனால், அவள் அதற்காகத் தயாராகவில்லை. காலம் கடந்தது, அவளுடைய வீட்டாரின் நிலை மாறி அவர்கள் ஏழ்மைக்கும் பசி பட்டினிக்கும் ஆளானார்கள். ஒரு நாள் அவள் என்னிடம் பண உதவிகேட்டாள். நானும் அவளுக்கு என்னுடைய ஆசையை நிறைவேற்றவேண்டும் என்ற நிபந்தனையின் அடிப்படையில் பணம் தந்தேன், அவளும் வேறு வழியின்றி அதற்குத் தயாராகிவிட்டாள். நெருங்கி முற்படும் தருணத்தில் அவள் நடுங்கிய நிலையில் கூறினாள், அல்லாஹ் வின் அடியானே, அல்லாஹ் வை அஞ்ச, ஹராமான தீயச் செயலைச் செய்துவிடாதே. அவளை மிகவும் அதிகமாக விரும்பியும், நான் உடனே அவளை விட்டு விலகிவிட்டேன் மேலும், நான் அவளுக்குக்கொடுத்த அந்தப் பணத்தையும் மன்னித்து விட்டுவிட்டேன். இறைவா, நான் இந்தச் செயலை உன்னுடைய திருப்பொருத்தத்திற்காக மட்டுமே செய்திருந்தேனேயானால் இந்த இக்கட்டான நிலையிலிருந்து எங்களை விடுவித்துவிடு. அவனுடைய துஆு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது, அந்தப்

பாறையும் விலகிவிட்டது அவர்கள் வெளியில் வந்துவிட்டனர். இங்கே ஈமானுடைய சக்தி மட்டுமே அந்த மனிதனை சக்தியும் சாதகமான சூழ்நிலை இருந்தபோதிலும் விபச்சாரம் போன்ற கொடிய பாவச்செயலி லிருந்து பாதுகாத்துள்ளது. ஒரு மனிதன் அல்லாஹ் வின் வெறுப்புக்கு ஆளாக்கும் ஒரு செயலைச் செய்ய முற்படும் நிலையில் அல்லாஹ் என்னைப் பார்க்கின்றான், அனைத்தையும் அவன் கவனித்துக் கொண்டிருக்கின்றான் என்பதை நினைத்துப்பார்க்கவேண்டும். இந்நிலையில் அவன் அல்லாஹ் வெறுக்கும் எந்தச் செயலையும் செய்வதிலிருந்து தன்னைப் பாதுகாத்துக்கொள்வான்.

5. ஈமான் கொண்ட ஒருவன் அல்லாஹ் கொடுத்த கூற்றல் மற்றும் அவனுடைய உதவியை நம்பியிருப்பவன்:

இஸ்லாம் தோன்றிய அந்தக் காலக்கட்டத்தின் துவக்கக்கூடிய மக்கள் அழுதாலிப் அவர்களிடம் வந்து கூறினார்கள், அழுதாலிப் அவர்களே, உங்களுடைய சகோதரரின் மகனை (ஹஜ்ரத் முஹம்மத் ஷீர் அவர்கள்) எங்கள் வணக்கத்திற்குரிய விக்கிரகங்களை ஏசவேண்டாமென அறிவு ருத்துங்கள். அவர்களுடைய அழைப்பின் காரணமாக எங்கள் இல்லங்களில் பிரச்சினைகளும் பிளவும் ஏற்படுகின்றது. உங்களுடைய சகோதரரின் மகன் செல்வத்தை விரும்பினால் நாம் அவருடைய விருப்பத்தை நிறைவேற்றத் தயாராக உள்ளோம், அவருடைய விருப்பம் ஆட்சியும் அதிகாரமும் என்றால் நாங்கள் அதற்காகவும் தயாராக உள்ளோம், அவருக்கு ஏதும் வியாதி ஏற்பட்டிருந்தால் நாங்கள் சிறந்த மருத்துவரை வரவழைத்துத் தருகி ரோம், அவர் சிகிச்சையை மேற்கொள்ளலாம். இவற்றிற்கெல்லாம் பதிலாக இறைத்தூதர் ஷீர் அவர்கள் கூறியது ஈமானின் மகத்துவத்தைக் காட்டும் பொன்னான வாசகமாகும். அவர்கள் ஷீர் இனை வைப்போரின் பிரதி நிதிகள் கூறிய இவையனைத்தையும் பொருட்படுத்தவும் இல்லை, அவர்கள் அளிக்கத்தயாராக இருந்த அந்தப் பெரும் செல்வத்திற்காக தன்னுடைய ஈமானைப் பேரம் பேசத் தயாராகவுமில்லை. மூறாக, அவர்கள் சொன்னது என்னவெனில், என்னுடைய அன்புமிக்க சிறிய தந்தையே, இவர்கள் என்னுடைய வலது கையில் சூரியனையும் இடது கையில் சந்திரனையும் கொண்டுவந்து வைத்தாலும் நான் இந்த அழைப்புப் பணியினை விட்டு விலகப்போவதில்லை, எதுவரையென்றால், அல்லாஹ் இஸ்லாத்தை இவ்வுலகில் நிலைநாட்டவேண்டும் அல்லது நான் இதே பணியினைத் தொடர்ந்து செய்துகொண்டே இருந்து மரணித்துவிட்டாலும் சரி (இப்னு ஹிஷ்ஷாம்).

வரலாற்றில் இந்த ஈமானை நிலைநாட்டும் முயற்சியில் சோதனைகளுக்குட்பட்ட சம்பவங்களில் ஒன்றுதான் தீக்குண்டத்தாரின் நிகழ்வாகும்.

இறை மறுப்பாளர்கள் முஃமின்களான இறைநம்பிக்கையாளர்களைத் தண்டிப்பதற்காக மிகப்பெரிய குழிகளைத் தோண்டி அதில் ஏரிபொருள் நிரப்பிக் கொழுந்துவிட்டெரியும் நெருப்பை மூட்டினார்கள். தீ கொழுந்து விட்டெரியத் துவங்கியதும் ஈமான் கொண்டவர்களைத் தூக்கி அதில் எறிந்துவிட்டனர். ஆனால், அவர்களுடைய அந்த ஈமானின் சக்தி என்ன வாயிருந்தது, அவர்கள் மரணத்தையே அரவணைத்துக்கொண்டார்கள், ஆனால், தங்களுடைய ஈமானை விட்டுக்கொடுக்கவில்லை. அல்லாஹ் தஆலா கூறுகிறான்:

”فُلَ أَخْبَرُ الْأَخْدُودِ ۖ أَنَّ النَّارَ ذَاتُ الْوَقُودِ ۗ إِذْ هُرَّ عَلَيْهَا قُعُودٌ ۝ وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ“ ۶
”وَمَا نَقْعُو مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ“ ۷ (البروج: 4 - 8)

பொருள்: தீக்குண்டத்தார் அழிக்கப்பட்டார்கள். (அது எத்தகைய தீக்குண்டமெனில்) அதில் நன்கு கொழுந்துவிட்டெரியும் ஏரிபொருள் இருந்தது, அவர்கள் அதன் ஓரத்தில் அமர்ந்திருந்து இறைநம்பிக்கையாளர்களுக்குத் தாம் செய்துகொண்டிருந்த செயல்களைப் பார்த்தவண்ணம் இருந்தார்கள். அந்த இறைநம்பிக்கையாளர்களிடம் இவர்கள் பகைமை பாராட்டியதற்குக் காரணம், யாவற்றையும் மிகைத்தவனும் தனக்குத்தானே புகழுக்குரியவனு மாகிய அல்லாஹ் வின்மீது அவர்கள் நம்பிக்கை கொண்டுள்ளார்கள் என்பது தான் (அல் புருஜ்: 4 முதல் 8 வரை)

இதுபோன்றே, ஃபிர் அவ்ன் மூசா (அ) அவர்களை எதிர்கொள்ள ஒன்று சேர்த்த மாபெரும் மந்திரவாதிகளுடைய சம்பவமும் நிகழ்ந்துள்ளது, ஆனால், மந்திரவாதிகள் அல்லாஹ் வின் வல்லமை மற்றும் (மூசா (அ) அவர்கள் மூலம் நிகழ்த்திக்காட்டிய) அவனுடைய அற்புதங்களைக் கண்ட போது அல்லாஹ் வுக்கு முன்பாகத் தலைதாழ்த்தி சிரம்பணிந்துவிட்டனர். அல் லாஹ் கூறுகிறான்:

”فَالْوَآءَ مَانَابِرَتِ الْعَالَمِينَ ۖ رَبِّ مُوسَىٰ وَهَرُونَ ۗ“ ۱۲۱ (الأعراف: 121 - 122)

பொருள்: அவர்கள் கூறினார்கள்: நாங்கள் அகிலங்களின் அதிபதியின்மீது விசுவாசம் கொள்கிறோம், மூசா மற்றும் ஹாருன் அவர்களின் இரட்சகள் மீது (நம்பிக்கை கொள்கின்றோம்) (அல் ஆராஃப்: 121, 122)

மந்திரவாதிகளுடைய இந்த ஈமான் ஃபிர் அவ்னை அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கி விட்டது. அவன் மந்திரவாதிகளை அவர்களுடைய கை கால்களைத் துண்டித்து விடுவதாக அச்சுறுத்தினான், ஏன் நீங்கள் மூசாவுடைய (அ) இறைவன்மீது விசுவாசம் கொண்டார்கள்? அவர்களுடைய மனதில் ஈமான் ஊடுருவிவிட்ட காரணத்தாலும் அவர்கள் ஈமானுடைய அனுபவம் மற்றும்

மனநிறைவினை பெற்றுவிட்ட காரணத்தினாலும் எவ்வித அச்சமுமின்றி பதில் கூறினார்கள்:

﴿50﴾ (الشعراء: إِلَيْ رَبِّنَا مُنَقِّبُونَ ﴿٥٠﴾) قَالُوا لَا ضَيْرٌ لِّنَا إِلَى رَبِّنَا

பொருள்: அதற்கு அவர்கள் பதிலளித்தார்கள், பரவாயில்லை, நாங்கள் எங்கள் இறைவனின் திருமுன் சென்றுவிடுவோம் (அஷ் ஷாஅரா:50)

6. ஸமானும் சோதனைகளும்:

நல்லோர் தீயோர்களைப் பிரித்துக்காட்டுவதற்காக சோதனைகளை மேற் கொள்வது அல்லாஹ் வின் வழக்கமாக இருந்துவந்துள்ளது. அவன் சுகங்களின் மூலமாகவும் இன்னல்களின் மூலமாகவும் உண்மையான விசுவாசி களான முஃமின்களையும் பொய்யர்களான நயவஞ்சகர்களையும் பிரித்துக் காட்டும் வகையில் மக்களை சோதித்துக்கொண்டிருக்கிறான். அல்லாஹ் கூறு கிறான்:

﴿١﴾ الْمَ أَحَسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا إِنَّا أَمْتَكَاهُمْ لَا يُفْتَنُونَ ﴿٢﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الَّذِينَ بَيْنَ

பொருள்: அவினீப் லாம் மீம், நாங்கள் நம்பிக்கை கொண்டோம் என்று கூறுவதனால் மட்டும் விட்டுவிடப்படுவார்கள், அவர்கள் சோதனைக்குள் ளாக்கப்படமாட்டார்கள் என்று எண்ணிக்கொண்டார்களா என்ன? உண்மையில், இவர்களுக்கு முன் வாழ்ந்தவர்கள் அனைவரையும் நாம் சோதித் திருக்கின்றோம். உண்மையானவர்கள் யார், பொய்யர்கள் யார் என்பதை அவசியம் அல்லாஹ் கண்டறியவேண்டியிருக்கின்றது. (அன்படுத்: 1 - 3)

ஹஜ்ரத் முஸ்லுப் பின் சஅது (ர) அவர்கள் தன்னுடைய தந்தையின் வாயி லாக அறிவிக்கிறார்கள், அவர்கள் இறைத்துாதர் ﷺ அவர்களிடம் கேட்டார்கள்: இறைத்துாத ரேஷூ எந்த மனிதர்கள் அதிகமாக சோதிக்கப்படுகிறார்கள்? அவர்கள் கூறினார்கள்:

الأنبياءُ ثُمَّ الْأَمْثَلُ فَالْأَمْثَلُ، فَيُبَتَّلُ الرَّجُلُ عَلَى حَسَبِ دِينِهِ، فَإِنْ كَانَ دِينُهُ صُلْبًا اشْتَدَّ بَلَوْهُ، وَإِنْ كَانَ فِي دِينِهِ رِقَّةً ابْتُلَى عَلَى حَسَبِ دِينِهِ، فَمَا يَبْرُخُ الْبَلَاءُ بِالْعَبْدِ حَتَّى يَتُرُكُهُ يَمْشِي عَلَى الْأَرْضِ مَا عَلَيْهِ خَطِيئَةً (ترمذி)

பொருள்: நடிமார்கள் மற்றும் அதன்பின் அந்தஸ்தில் அவர்களுக்கு அடுத்த வர்கள். மனிதன் தன்னுடைய மார்க்கப்பற்றின் அடிப்படையில்தான் சோதித் துப்பார்க்கப்படுகிறான். அவனுடைய மார்க்கப்பற்று உறுதியானதாக இருக்

குமானால் சோதனைகளும் கடுமையானதாகவே இருக்கும், அவ்வாறே, மார்க்கப்பற்று வலிமையற்றதாக இருக்குமானால் அவர்களுக்கான சோதனையும் லேசானதாகவே இருக்கும் (திர்மிதி, இப்னு மாஜா).

ஹஜ்ரத் க்ஹுழபைப் பின் அதி (ர) அவர்களுடைய சோதனையின் நிகழ்வும் மிகவும் பிரபலமானது. இணைவைப்பாளர்கள் அவர்களைக் கைதுசெய்து வைத்திருந்தனர். அவர்கள் தூக்கிலிடப்பட இருந்தபோது அவர்கள் இரண்டு ரகங்களை நிறைவேற்றவேண்டும் என்று அனுமதி கேட்டார்கள். பின்பு அவர்கள் இரண்டு ரகங்களை நிறைவேற்றிவிட்டு மக்களைப் பார்த்துக் கூறினார்கள்: நான் மரணத்திற்கு அஞ்சிகிறேன் என்று நீங்கள் நினைத்துவிடுவீர்கள் என்ற எண்ணம் எனக்கு இருந்திராவிட்டால் நான் நீண்ட நேரம் அதிகமாகத் தொழுகையில் ஈடுபட்டிருப்பேன். இணைவைப்பாளர்கள் அவர்களைத் தூக்குமேடைக்கு எடுத்துச் சென்று அவர்களிடம் கேட்டார்கள்: க்ஹுழபைபே, உங்களுடைய இந்த இடத்தில் முஹம்மத் ﷺ இருந்து நீர் உம்முடைய வீட்டில் சுகமாக இருக்க வேண்டும் என்பதை விரும்பமாட்டார்களா? ஹஜ்ரத் க்ஹுழபைப் (ர) அவர்கள் தாங்கிக்கொள்ள முடியாதவர்களாக உடனே பதிலளித்தார்கள், இல்லை, இல்லவே இல்லை, நான் உயிருடன் இருந்து இறைத்தாதர் ﷺ அவர்களுடைய பாதங்களில் முள்ளைப்பதையும் நான் ஒருபோதும் விரும்ப மாட்டேன். இறுதியில் அவர்கள் ஷஹிராக்கப்பட்டார்கள். இதுபோன்றே, ஹஜ்ரத் சுமையா (ர) அவர்கள் மற்றும் அவர்களுடைய வீட்டார்களின் சோதனையின் நிகழ்வும் அமைந்தது. இணைவைப்பாளர்கள் அவர்களைத் துன்புறுத்தி இன்னல்களுக்கு ஆளாக்கிக்கொண்டிருந்தனர், அப்போது இறைத்தாதர் ﷺ அவர்கள் அவ்வழியாகச் சென்றுகொண்டிருந்தார்கள், கூறினார்கள்: யாசிர் குடும்பத்தினரே, நீங்கள் பொறுமையை மேற்கொள்ளுங்கள், உங்களுக்கு சுவர்க்கத்தின் வாக்குறுதியளிக்கப்பட்டுள்ளது (இப்னு ஹிஷ்ஷாம்). அல்லாஹ் வின் சோதனைகளை எதிர்கொள்ளும் சமயத்தில் ஒரு முஃமின் பொறுமையைக்கடைபிடிக்கிறான், அல்லாஹ் வை மட்டுமே நம்பியிருப்பான். அல்லாஹ் வும் இதனையே நாடுகிறான்:

يَأَيُّهَا الَّذِينَ إِذَا مَنَّا أَصْبَرُوا وَرَأَبْطُوا وَآتَقُوا اللَّهَ لَعْلَكُمْ نُنْهِيُّكُمْ
﴿200﴾ (آل عمران: 200)

பொருள்: இறைநம்பிக்கை கொண்டவர்களே, பொறுமையைக் கைகொள் வீர்களாக, அசத்தியவாதிகளுக்கு எதிராக உறுதியுடன் நிலைத்து நிற்பீர்களாக, சத்தியத்திற்கு ஆதரவாக என்றும் ஒருங்கிணைந்து இருப்பீர்களாக, மேலும் அல்லாஹ் விற்கு அஞ்சியே வாழ்வீர்களாக, இதனால் நீங்கள் வெற்றியாளர்களாகத் திகழுக்கும். (ஆலு இம்ரான்: 173).

இறைத்தாதர் ﷺ அவர்கள் கூறுகிறார்கள்:

الصَّابُرُ نِصْفُ الْإِيمَانِ (أبو نعيم)

பொருள்: பொறுமை ஈமானின் சரிபாதியாகும் (அடு நயீம்). நற்காரியங்களைத் தொடர்ந்து செய்வது ஈமானை மேம்படுத்துகின்றன மற்றும் பாவச் செயல்களைக் குறைக்கின்றன. அல்லாஹ் தஆலா கூறுகிறான்:

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجَلَّتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلَيَّتْ عَلَيْهِمْ إِيمَانُهُمْ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَى رَبِّهِمْ

(يَوْمَ الْأَنْفَالِ: ٢) ﴿١﴾

பொருள்: உண்மையான இறைநம்பிக்கையாளர்கள் யாரெனில், அல்லாஹ் வைப்பற்றிக் கூறப்படும்போது அவர்களுடைய உள்ளங்கள் அஞ்சி நடந்து கும், மேலும், அவனுடைய வசனங்கள் அவர்கள் முன் ஒதப்பட்டால் அவர்களுடைய நம்பிக்கை அதிகமாகிவிடும். மேலும், அவர்கள் தங்களுடைய இறைவனையே முழுவதுமாக சார்ந்திருப்பார்கள் (அல் அன்ஃபால்: 2). மற்றொரு இடத்தில் கூறுகிறான்:

الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمِيعُوا لَكُمْ فَلَا خُشُونَهُمْ فَرَأَدُهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَلَا يَعْزَمُ

(آل عمران: ١٧٣) ﴿١٧٣﴾

பொருள்: உங்களுக்கு எதிராகப் பணக்கர்கள் (பெரும்படையாகத்) திரண் டிருக்கிறார்கள், எனவே அவர்களுக்கு அஞ்சங்கள் என்று மக்கள் அவர்களிடம் கூறினார்கள். அதைக்கேட்டு அவர்களுடைய இறைநம்பிக்கை இன்னும் அதிகமாகிவிட்டது. அதுமட்டுமல்ல, எங்களுக்கு அல்லாஹ் போதுமான வன், அவனே சிறந்த பாதுகாவலன் என்றும் கூறினார்கள் (ஆலு இம்ரான்: 173)

இறைத்தூதர் ﷺ அவர்களுடைய அமர்விலிருந்து ஹஜ்ரத் ஹன்ஜஸ்லா (ர) அவர்கள் புறப்பட்டுச்சென்ற நிலையில் ஹஜ்ரத் அடுபக்ர் (ர) அவர்களைச் சந்திக்கிறார்கள். ஹஜ்ரத் ஹன்ஜஸ்லா (ர) அவர்கள் ஹஜ்ரத் அடுபக்ர் (ர) அவர்களிடம் கூறினார்கள், ஹன்ஜஸ்லா (ர) நயவஞ்சகனாக மாறிவிட்டான். ஹஜ்ரத் அடுபக்ர் (ர) அவர்கள் கூறினார்கள், அல்லாஹ் பரிசுத்தமானவன், அது எவ்வாறு இருக்கமுடியும்? என்ன கூறுகிறீர்கள்? ஹஜ்ரத் ஹன்ஜஸ்லா (ர) அவர்கள் தங்களுடைய நிலையைப்பற்றிக் கூறினார்கள், நாம் இறைத்தூதர் ﷺ அவர்களிடம் இருக்கும்போது அவர்கள் ﷺ கூவர்க்கம், நரகம் ஆகிய வற்றைப்பற்றி எடுத்துக்கூறும்போது நம்முடைய மனங்களில் ஒரு விதமான உணர்வு காணப்படும், ஆனால், நாம் நம்முடைய உலக அலுவல்களில் ஈடுபடும்போது நம்முடைய மனநிலை அவ்வாறு இருப்பதில்லை. ஹஜ்ரத் ஹன்ஜஸ்லா (ர) அவர்களுடைய கருத்தைக் கேட்டபோது ஹஜ்ரத் அடுபக்ர்

(ர) அவர்களும் பயந்துவிட்டார்கள், கூறினார்கள், ஹஜ்ரத் ஹன்ஜல்லா
(ர) அவர்களே, என்னுடைய மனநிலையும் அவ்வாறுதான் உள்ளது. இருவ
ருமே இறைத்தூதர் ஆவர்களிடம் சென்று தங்களுடைய நிலைமையைப்
பற்றி எடுத்துக்கூறினார்கள். இறைத்தூதர் ஆவர்கள் இதனைக் கேட்டுப்
புன்முறுவல் பூத்தவர்களாகக் கூறினார்கள்: யாருடையகையில் என்னுடைய
உயிர் இருக்கின்றதோ அவன்மீது சத்தியமாக, நீங்கள் என்னிடம் இருக்
கும்போது உங்களுடைய மனநிலை எவ்வாறு இருக்கின்றதோ அதே
நிலைமை எப்போதுமே உங்களிடம் நிலைத்திருக்குமேயானால் வானவர்
கள் நீங்கள் உங்களுடைய படுக்கைகளில் ஓய்வெடுக்கும்போதும், பாதைக
ளில்சென்றுகொண்டிருக்கும்போதும் உங்களுடன் முஸாஃபஹா செய்து
கைகுலுக்குவார்கள். ஆனால், ஹன்ஜல்லாவே (ர), இந்த மனநிலை சில
நேரங்களில் இருக்கும், சில நேரங்களில் இருக்காது என்று முன்று முறை
திரும்பத்திரும்பக் கூறினார்கள் (முஸ்லிம்). ஹஜ்ரத் அழுதர்தா (ர) அவர்
கள் கூறுவார்கள், ஒரு அடியானின் புத்திசாலித்தனம் யாதெனில் அவன்
தன்னுடைய ஈமானைப் பாதுகாத்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும், என்னென்ன
குறைபாடுகள் உள்ளன என்று கண்காணித்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும்,
அத்துடன் தன்னுடைய ஈமான் அதிகரித்துக்கொண்டிருக்கின்றதா அல்லது
குறைகிறதா என்றும் கவனிக்கவேண்டும்.

* * *